

pæiske Fællesskaber af patenthaveren eller af andre med dennes samtykke. Konsumptionsprincippet er begrundet i hensynet til den frie varebevægelighed inden for Fællesmarkedet. Dette princip er allerede fastslået som en del af EF-retten efter de almindelige regler i Rom-traktaten. Dette skete ved Domstolens afgørelse i retssagen 14/74 Centrafarm B.V./Sterling Drug Inc.

I henhold til art. 81, stk. 3, finder konsumptionsreglerne i art. 76 ligeledes anvendelse på europæiske patenter med gyldighed for Danmark. Konsumptionsprincippet gælder i øvrigt for EF-patenter i medfør af art. 28 i EF-patentkonventionen.

Hidrører omsætningen fra indehaveren af en tvangslicens, indtræder EF-konsumtion ikke, jf. art. 76, stk. 3, samt art. 45, stk. 1, sidste pkt. Et udtrykkeligt samtykke fra patenthaveren foreligger heller ikke, når tredjemand overskrider de rettigheder, som den pågældende har til patentet. Dette gælder særligt, hvis en licenshaver fremstiller produkterne ud over det aftalte stykantal og bringer dem i omsætning, hvis denne i stedet for blot at sælge det af patenthaveren leverede produkt selv fremstiller det, eller hvis det sker i modstrid med en territorialt begrænset licens eksporterer produktet til et land, der ikke dækkes af licensen.

Til nr. 2.

Med ændringerne i §§ 19, 20 og 21 foreslås en omlægning af indsigelsesproceduren i patentloven, således at indsigelse i fremtiden først kan finde sted, når et patent er meddelt. Denne omlægning er omtalt i de almindelige bemærkninger pkt. 7.

Til § 19.

Da reglerne om godkendelse af patentansøgninger til fremlæggelse foreslås afskaffet som led i omlægningen af indsigelsesproceduren, jf. forslaget til § 21, bestemmer *stk. 1*, at ansøgeren i stedet skal have meddelelse om, at patent kan udstedes, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

Det foreslås tillige, at der i lighed med den gældende fremlæggelsesafgift opkræves et gebyr for meddelelsen af patentet. For at ansøgeren kan varetage sin interesse i fastlæggelsen af patentets beskyttelsesomfang, skal ansøger have lejlighed til at udtale sig, inden patentet udstedes.

Ændringsforslaget i *stk. 2* er alene begrundet i afskaffelsen af fremlæggelsesinstituttet.

Forslaget i *stk. 3* svarer til den gældende patentlovs § 20, stk. 1, med de ændringer, der følger af forslaget i *stk. 1*.

Til § 20.

Patentlovens § 20 foreslås ophævet som følge af afskaffelse af fremlæggelsesinstituttet. Den nye § 20 svarer til lovens § 26, stk. 1.

Den eksisterende mulighed for, at Patentdirektoratet under visse nærmere angivne forudsætninger kan fritage en patentansøger, hvor denne selv er opfinderen, for at betale fremlæggelsesafgift, foreslås ikke videreført. Bestemmelsen er ikke brugt i en årække.

Til § 21.

Efter *stk. 1* kan indsigelse først fremsættes, når der er udstedt et patent. Herefter kan enhver nedlægge indsigelse. Dette gælder enhver fysisk eller juridisk person, og uanset hvor de bor eller er hjemmehørende. Ifølge forslaget kan patenthaveren også selv nedlægge indsigelse. Patenthaveren kan herved søge at undgå en truende ugyldighedssag, der ofte kan være væsentligt mere bekostelig.

Så længe indsigelse kan indgives eller er under behandling, kan der ikke indgives begæring om administrativ omprøvning, jf. forslagens nr. 18 (§ 53 b, stk. 1, sidste pkt.).

Indsigelsesfristen foreslås forlænget til 9 måneder i stedet for de gældende 3 måneder. Baggrunden for forlængelsen af indsigelsesfristen er, at 3 måneder ofte er for kort tid dels til at fremskaffe teknisk kompliceret litteratur og anden dokumentation til brug for overvejselsen af, om der skal fremsættes indsigelse, dels til udarbejdelsen af indsigelsen. Samtidig vil indsigelsesfrist og eventuel nedlæggelse af indsigelse ikke længere kunne forhale patentudstedelsen. Under hensyn til den hermed forbundne arbejdsbelastning i Patentdirektoratet foreslås nedlæggelse af indsigelse belagt med et gebyr. Dette er i overensstemmelse med Den Europæiske Patentkonventions system.

Som noget nyt foreslås det fastsat i *stk. 2*, hvilke grunde en indsigelse kan støttes på. De svarer dels til de grunde, som kendes i Den Europæiske Patentkonvention og i flere landes nationale ret, som er harmoniseret hermed, dels i alt væsentligt til gældende dansk praksis samt de grunde, som efter § 52, stk. 1, nr. 1-3, kan føre til et patents ugyldighed ved dom. Som hidtil kan indsigelse ikke støttes på, at der skulle være begået procedurefejl, eller at patentet lider af formelle mangler.

Til nr. 3.

Forslaget svarer til den gældende lovs § 22, stk. 1, med den ændring, at akterne i ansøgningsagen skal